

Reichov orgonski akumulator

Piše: Krešimir Mišak v novih Misterijih www.misteriji.si

James DeMeo – Po sledih Wilhelma Reicha in orgonske energije (1)

Z Jamesom DeMeom, enim največjih sodobnih raziskovalcev orgona, sem se srečal v ameriški državi Oregon, v bližini mesta Ashland. Pogovarjala sva se v njegovem laboratoriju sredi gozda. DeMeo je začel raziskovati orgon sredi sedemdesetih let kot študent, ki ga je navdušilo delo Wilhelma Reicha.

Ko je na Univerzi Kansas začel doktorski študij na oddelku za geografijo, je opravil ene prvih eksperimentov z orgonom na tej univerzi, s katerimi je poskušal reproducirati Reichova odkritja. Skoraj vsi eksperimenti, ki jih je opravil s svojim raziskovalnim timom, so bili uspešni, nakar se je še naprej ukvarjal z orgonom naslednjih štirideset let. Leta 1978 je v višinskem gozdnem področju – ker bi v mestih elektrosmog motil izvajanje nekaterih eksperimentov in preciznejše meritve – ustanovil Laboratorij za biofizične raziskave orgona.

Kdo je bil Wilhelm Reich in kaj je orgonska energija?

Na začetku je bil učenec Sigmunda Freuda, delal je v Avstriji in kasneje tudi v Nemčiji. Freud je v zgodnjih fazah svojega dela govoril o teoriji libida, energije seksualnosti in čustev. Reich je na podlagi tega oblikoval več psihoterapij, osredotočenih na telo. Osebam z emocionalnimi težavami terapevt pomaga, da navzven izrazijo solze in jezo, pri čemer se sprostijo blokade v telesu. Wilhelm Reich pa je bil tudi med prvimi znanstveniki, ki so izvajali bioelektrične raziskave človeških čustev.

Odkril je, da imajo ljudje v fazi visoke čustvene ali spolne vzbujenosti na površini kože najvišji bioelektrični potencial. Prepričan je bil, da pri tem ne gre za tipično električno energijo, saj se giblje v razponu od vsega nekaj deset ali sto milivoltov. Nima velike energije. Kaj se dogaja? Reich je začel proučevati fenomen izvora, od koder črpamo energijo. Kako človek dobiva energijo? Iz hrane? Dihanja? Prišel je do logičnega zaključka, da imajo rastline v svojih zalogah hrane energijo, ki jo dobivajo od sonca in ozračja.

Ta energija je obstajala kot energijsko polje. Energijsko polje je okoli nas, obstaja pa tudi v prosti obliki v atmosferi. Eno od Reichovih pomembnih odkritij in

eksperimentalnih orodij je bil akumulator orgonske energije. Ta spodbuja močno napetost energije, ki jo je poimenoval bioelektrična, pozneje pa orgonska energija. Orgonski akumulator je eden glavnih raziskovalnih instrumentov za demonstracijo prisotnosti tega fenomena, ki ga je mogoče uporabiti v medicini, fiziki, biologiji ...

Kaj je bilo potem?

Dr. Reich je v tridesetih letih opravljaj raziskave v Nemčiji. Napisal je knjigo *Množična psihologija fašizma*, v kateri je naciste označil kot psihološko motene. To nacistom seveda ni bilo niti najmanj všeč. Napisal je tudi, da so komunisti enako slabi. Iz Nemčije je moral pobegniti v Skandinavijo, ker je prišel na Hitlerjev seznam za odstrel. Ko je Evropa vstopila v vojno, je pobegnil v ZDA. Tam je od leta 1939 do 1957 preživel plodno obdobje v raziskovalnem laboratoriju v Rangleju, v državi Maine. Poimenoval ga je Orgonon.

Ta je še vedno tam, kot Muzej Wilhelma Reicha. V tistem času je naredil velik napredek v pojasnitvi orgonske energije, njeni uporabi ter proizvodnji orgonskega akumulatorja in njegovi izpopolnitvi. Izdelal je celo napravo za dež, katere delovanje je v nekaj poskusih dokazal v puščavi v Arizoni, kjer je uspel »ozeleniti« velike površine, ko je s pomočjo teh naprav prinesel dež. Toda ob koncu štiridesetih let je doživel hude kritike v več člankih, ki so izšli v zelo branih časopisih, napisala pa jih je ženska, ki je bila sovjetski vohun.

Kritikam se je menda pridružila tudi FDA (Agencija za hrano in zdravila)?

Da, kot podaljšana roka farmacevtske industrije. Reich je bil ena njihovih prvih žrtev. Najprej je bil obtožen spolnih prestopkov, ker je pisal o sproščanju človekove seksualnosti, pozneje pa tudi zaradi orgonskega akumulatorja. Reich je odkril, da lahko spodbudimo splošno izboljšanje telesne odpornosti, če sedimo v orgonskem akumulatorju. Njegovi medicinski sodelavci so to tudi dokazali v svojih kliničnih poročilih. Reich je bil klasični znanstvenik, kot sem tudi jaz.

Imel je univerzitetno izobrazbo in je uporabljal jezik znanosti in znanstvene metode. Sodeloval je z zdravniki in doktorji znanosti ter uporabljal najboljše znanstvene instrumente, tako kot mi danes. Reich ni zgolj trosil trditev brez dokazov. Lahko jih je zelo dobro podprl. Ampak FDA je rekla, da je njegovih petnajst do dvajset knjig reklamna literatura za orgonski akumulator, prepovedali so njihovo prodajo in odredili njihov sežig, uničili orgonski akumulator ter spravili Reicha v zapor. Zaradi nespoštovanja sodišča mu je bila dodeljena dveletna zaporna kazen. V zaporu je prestal eno leto in leta 1957 preminil od srčne kapi v kaznilnici v Lewisburgu.

Kako je potekala preiskava zoper njega?

Skrajno neobjektivno. Opravili niso nikakršnih eksperimentov, s katerimi bi preiskali primer, temveč so sprejeli »analizo iz naslonjača« o delu dr. Reicha. Sodnik je izrekel sodbo, da orgonska energija ne obstaja. To je bila izrečena sodba o znanstveni tematiki, kar je zelo riskantno in se v zgodovini ni nikoli obneslo. Nato se je na severovzhodu ZDA nekaj njegovih študentov medicine in kolegov začelo intenzivneje ukvarjati z raziskavami orgona. Tam je bila tudi organizacija Ameriška

univerza orgonomije in strokovna revija *Journal of Orgonomy*, ki je izhajala veliko let. Tudi sam sem jo začel brati kot podiplomski študent.

Tole je orgonski akumulator. Nam lahko opišete, kaj dela?

Naprava je zelo enostavna. Znotraj je obložena s feromagnetnim materialom, galvaniziranim jeklom, v njenih stenah pa je plast razrahljane jeklene volne in neoprane ovčje volne. Vsebuje težak lanolin, tako da ima dobro elektrostatično dielektričnost. Ta material se nalaga v plasteh in potem se lastnosti v akumulatorju začnejo spreminjati, nastaja večja gostota enake energije, ki se nahaja tudi z zunanje strani. Naprava akumulira energijo. Nima niti vtičnice niti žic; to je popolnoma pasivna priprava, v njej ni ničesar. Naprava lahko spodbudi rast kali, ki jih postavimo vanjo. To je ena od raziskav, ki jih ponavadi izvajam s svojimi učenci. Rast kali poveča tudi do štirideset odstotkov.

Obstajajo vzporedne raziskave o zdravljenju opeklin in celjenju ran. Neki zdravnik v Nemčiji, ki uporablja velike orgonske akumulatorje za zdravljenje bolnikov, pravi, da orgonska energija pozdravi tudi težke opekline in da do ozdravitve ne pride samo, če se z akumulatorjem ne upravlja pravilno. Dosega dramatične rezultate, a ima v svojih poskusih, da se o tem pogovori s svojimi kolegi zdravniki, zaradi njihovih predsodkov zelo malo uspeha. Zdi se, da gre za isti pojav, ki so ga Kitajci poimenovali energija *ki*, do katerega je Reich prišel na znanstven način.

Kakšen eksperiment poteka tukaj?

To je 24-urni prikaz termalne anomalije znotraj orgonskega akumulatorja. Zunaj pod drevesi imamo zapečaten orgonski akumulator z majhno odprtino za instrument, ki meri temperaturo, ob njem pa je kontrolna naprava. Postavimo ju v senco, v postajo za merjenje temperature, kjer je temperatura na obeh straneh zelo podobna, in v obeh napravah vsako minuto zabeležimo temperaturo. Tu so prikazane razlike v temperaturah. Reich je trdil, da ima akumulator orgonske energije učinek spontanega segrevanja v samem sebi. Temu rečemo termalna anomalija.

Ta pojav je pritegnil pozornost Alberta Einsteina, ki se je z Reichom srečal enkrat v štiridesetih letih in sta delala na tem kar nekaj ur. Einstein je potrdil ta učinek in ga poimenoval »bomba«, ker krši drugi zakon termodinamike. Kaj takega se ne bi smelo dogajati, a se vendar dogaja. Vsak dan ob sončnem vzhodu v atmosferi pride do nenadnega povečanja, kar vpliva na orgonsko energijo, ki naglo naraste, nakar se temperatura v akumulatorju začne rahlo dvigati in doseže višek okoli poldneva, ne pa ob štirih popoldne, ko dnevna temperatura doseže najvišjo vrednost.

To pomeni, da ne sovpada s spremembo dnevne temperature, temveč s položajem sonca. Na najvišji točki je v trenutku, ko je sonce navpično, na najnižji pa takrat, ko je sonce točno na nasprotni strani Zemlje, pod vašimi nogami. Izmerjeni učinek je bolj povezan z menami in njihovimi silami, ne pa s termalno-toplotnimi učinki sonca kot takimi. Ta kontinuiran poskus sem beležil dve do tri leta vsako minuto brez prekinitve.